No. 32 — ZATURDAG, 9 Augustus 1862. — DERDE JAARGANG.

SUMATRA-COURANT

NIEUWS- EN ADVERTENTIE-BLAD.

HOOFD-BUREAU te *Padang* bij *van Zadelhoff & Fabritius.* Te *Batavia* bij *H. M. van Dorp.*

Prijs per halfjaar voor PADANG . . . f 7.50.
„ „ „ „ SUMATRA . . „ 10.00.
„ „ „ „ JAVA . . . . . . „ 12.50.
„ „ „ „ NEDERLAND „ 15.00.

Deze Courant verschijnt elke week. des *ZATURDAGS* voor posttijd.

De prijs der Advertentiën is f 1.— voor 10 woorden. Bij herhaling betaalt men de helft.
Behalve het Zegel voor den Lande.
Brieven franco.

ADVERTENTIEN.

Bevallen van eene *DOCHTER*, Vrouwe J. E. A. L. KRIESFELD, geb. *Bode.*

SIBOGHA, den 26 Julij 1862. [172]

Bevallen van eene *DOCHTER*, de echtgenoot van W. A. VAN DER LINDEN.

PADANG, 4 Aug. 1862. [183]

VENDUTIE

op Zaturdag den 16 dezer maand,

in het Verkoop lokaal van de Ondergeteekenden in de

Chineesche Kampong,

van:

DIVERSE PROVISIEN,

als: versche HAMMEN. BOTER. ROOKVLEESCH, GROENTEN en VRUCHTEN in blik en in fleschen.

Van:

BORDEAUX EN RIJNWIJNEN,

MADERA, PORTWIJN, Holl. en Eng. BIEREN, enz., enz.

Van:

zeer fijn TAFELGOED,

HANDDOEKGOED in stukjes van 12 ellen. Heeren HEMDEN. fijn zwart LAKEN. TRICOT. BUCSKIN, KLAMBOEGOED en zijden PARAPLUIES.

Van:

SPIEGELS, KLOKKEN. IJzeren WATERKETELS, EETSERVIEZEN, enz., enz.

Zij die mogten verlangen. hierbij iets te voegen. worden verzocht, dit *daags te voren* te doen bezorgen.

De Vendu houders,

[167] DIEMONT & Co.

VENDUTIE

op Zaturdag den 23 dezer maand,

wegens vertrek, ten huize van den

W.Ed.G. Heer SWAVING,

aan het

Michiels-plein,

van deszelfs

nette en goed onderhouden

INBOEDEL,

bestaande uit:

WIP, LUIJAARD en andere STOELEN. BANKEN, EET-, SPEEL- en RONDE TAFELS, CONSOLES. HANG- en TAFELLAMPEN. 1 welluidende PIANO, SPIEGELS en SCHILDERIJEN.

Voorts van:

KRISTAL-, PLEET- EN GLASWERK,

MATTEN, GORDIJNEN, KEUKEN-GEREEDSCHAPPEN,

en eindelijk van:

1 deugzame en ligte *MYLORD,*

WAGEN- en RIJPAARDEN,

WAGENTUIGEN, ZADELS,

enz., enz.

De Vendu houders,

[168] DIEMONT & Co.

TE KOOP.

Eene melkgevende

HOLLANDSCHE KOE,

Overwaalsch ras,

aangebragt met het Nederl. schip *CORTGENE.*

Te bevragen bij *de Agenten,*

[173] PAINE, STRICKER & Co.

Per „*CELERITAS*” ontvangen:

Eene factuur

JAPANSCH LAKWERK,

bestaande uit:

Schrijftafels, Dames Nécessaires, Thee-, Brei- en Whistdozen, Bijouteriekasten, Presenteerbladen, Zijde en Matten.

Verder:

Muziekdozen, 6 en 8 airs, Cristalwerk, Waschstellen, Amerikaansche Hammen, Gember, Stearine Kaarsen, Fromage de Gruyère, Eau de Cologne en Eau de Lavender. Kinderwagens, Tulle Gordijnen, eene factuur Kant, Fluweel Lint, Handschoenen, Speelgoed, Horologien, enz., enz.

[174] bij DÜMMLER & Co.

Op nieuw ontvangen:

De zoo gunstig bekende en goed schuivende

SEBASTOPOL SPEELKAARTEN,

WISTKAARTEN,

SULTANSKAARTEN en

BATAVIAASCHE SPEELKAARTEN,

[178] bij v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

SOERABAIJASCHE

ASSURANCIE COMPAGNIE.

Risico's worden aangenomen bij

de Agenten,

[176] DÜMMLER & Co.

Bij de Ondergeteekenden bestaat gelegenheid tot *deelname* in eene

LOTERIJ

VAN

DAMES HANDWERKEN.

waarvan de opbrengst bestemd is tot een

liefdadig doel.

Zij bestaat uit 60 Loten à f 5.— per Lot.

[177] v. ZADELHOFF & FABRITIUS,
Commissionairs.

Aan ieder die belang stelt in

Degelijke en Nuttige Lectuur,

wordt aanbevolen de deelname in de op te rigten

LEES-INRIGTING „*PADANG*”,

aanvang nemende met Januarij 1833.

Voor een 10tal Leden bestaat nog gelegenheid tot deelname; men wordt beleefdelijk verzocht zich vóór 25 *Augustus a. s.* aan te melden, bij

[159] v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

GEZIGTEN van SUMATRA

VOOR

STEREOSCOOP.

Bij de ondergeteekenden zijn nog voorradig een klein partijtje van de hier onderstaande Gezigten, als:

Twee gezigten van Padang.
Portret van Tambidjo.
Eene Inlandsche Bruid.
Ingang van de Grot te Boea.
De Waterval te Padang-Pandjang.
Residentiehuis te Fort de Kock.
De Krater van de Merapi.
Elf verschillende gezigten op Fort de Kock en in het Karbouwengat.
Zeven verschillende gezigten te Kotta-Gedang.
Twee gezigten te Paija Combo.
Een gezigt in de Kloof van Aroe. enz. enz.

[180] v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

STALEN PENNEN.

CORR. PENNEN,
GOLD POINTS,
GUILLOTS PENNEN,
JOHN MITCHEL'S PENNEN

en vele andere soorten meer.

Ontvangen bij

[179] v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

„Posten” of het Duel volgens de Nieuwe Manier.

De manier, waarop men in Europa duelleert, is bekend. Men schiet op elkander of men steekt elkander. d. w. z. men gaat met het pistool of met de sabel op elkander los, en daarmede is de geschiedenis afgeloopen. Een doodelijken afloop heeft zulk een duel slechts uiterst zeldzaam, vooral wanneer men den sabel of den degen tot wapen gekozen heeft, maar er hebben integendeel in den regel slechts verwondingen plaats, die na eene kuur van vier weken op zijn hoogst genomen een klein lidteeken achter laten.

Geheel anders daarentegen is het in Amerika. Hier namelijk kent men noch een duel op pistool, noch een duel op de kromme sabel. en zoowel een Yankee als een inwoner van het Zuiden zou niet weinig verbluft staan, wanneer men hem op de in Europa gebruikelijke wijze tot een tweegevecht uitdaagde. Desniettegenstaande is er het duel toch inheemsch, en zoo ook al in de Noordelijke staten dergelijke middelen om zich zelven regt te verschaffen. minder in zwang zijn. zoo zijn daarentegen de Zuidenaars des te eerder gereed. om, in plaats van hunne onderlinge twisten voor de regtbank te brengen, die zelven met de wapenen in de hand te beslechten. Ja zij bezitten zelfs zulk een fijn gevoel van eer, dat zij over de minste kleinigheid in woede ontsteken en dadelijk klaar zijn, om hunne vermeenden beleediger naar de andere wereld te zenden. De gewone mensch wel is waar, d. w. z. hij. die niet »tot den beschaafden stand” behoort, laat het zelden tot een wezenlijk duel komen, maar verschaft zich integendeel terstond voldoening. d. w. z. hij trekt op hetzelfde oogenblik, dat hij in twist geraakt, zijn revolver — een revolver is een pistool met vijf, zes of acht schoten — en schiet zijn vijand zonder den minsten omslag dood. De beschaafde en meer ontwikkelde man daarentegen. derhalve »de gentlemen en katoenbaron” heeft (ofschoon hij zich door zijne drift wel eens laat verleiden, om insgelijks van zijn revolver gebruik te maken) even goed zijn code d'honneur, als een studenten of officierscorps in Europa. Deze code d'honneur heet »*the South Carolina Code of honor*” d. i. de in Zuid Carolina gewone regelen op het vuistgevecht, en is waarschijnlijk nog nooit gedrukt, maar heeft toch in alle harten van de ridders der Zuidelijke Staten. want men moet weten, dat Zuid-Carolina of de Palmetto staat, zoowals men dien doorgaans noemt. in de geheele slavenstreek voor den meest ridderlijken staat gehouden wordt. Wat schrijft nu echter deze code d'honneur voor? Niets anders, dan het duel op »Rifles” of op »Bowie messen” of eindelijk »het Posten”; en daar geen dezer manieren van duelleren bij ons te lande bekend is. gevoelen wij ons verpligt, onze lezers er eenigzins nader mede bekend te maken.

De meeste overeenkomst met ons duel op pistool heeft nog het tweegevecht »op *Rifles*”. want het doel is insgelijks geen ander, dan dit, dat men zijne tegenpartij zoo mogelijk een kogel in het lijf jaagt, voor dat men door haar doodgeschoten wordt. Het wapen daarentegen is geen pistool maar integendeel eene buks, waarmede men zeer goed op drie of vierhonderd passen afstands zijn doel kan treffen, ofschoon natuurlijk bij een duel van zoo grooten afstand geene sprake is »Pistolen en tien passen distantie” klinkt wel is waar niet frisch, doch het misschieten heeft daarbij veel meer plaats, dan het raakschieten. Buksen daarentegen missen op eene distantie van dertig of veertig passen slechts zelden haar doel. Om deze reden schrijft dan ook het wetboek van eer voor, dat niet, zooals bij ons, de beleedigde het eerste schot doet, maar men schiet integendeel op het kommando van den onpartijdige „gelijktijdig” af zoodat het gevolg daarvan gewoonlijk is, dat of de een of de ander zoo niet beide duellanten dadelijk getroffen worden.

Als een grap kan men derhalve een „duel op Rifles” volstrekt niet beschouwen; maar desniettemin is toch het tweegevecht op Bowie-messen” nog van veel ernstiger aard. Dit laatste instrument werd op het einde der vorige eeuw door een Zuidenaar met name James Bowie uitgevonden, en bestaat uit een kort stevig handvat, benevens een lemmet, dat precies twaalf en een half voet lang is en op de rug eene dikte van twee strepen heeft. Aan de punt wordt het tweesnij-

GODSDIENSTOEFENING

in de

Nederduitsche taal.

Zondag 10 Augustus 1862, des morgens ten 9 uur.

Is het 2de gedeelte van Staatsblad 1853, No. 58, voor *Padang* toepasselijk? Is er te *Padang* een Rooimeester? Welke zijn de verpligtingen der *Padangsche* Ingezetenen met betrekking tot het oprigten van gebouwen?

Weinige dagen geleden kwam ons bij toeval in handen eene beschikking van den volgenden inhoud: [*])

»PADANG den ....

»De Assistent-Resident

»Gelezen het rekest van den maleijer *N. N.*, houdende »verzoek om vergunning te erlangen tot het bouwen »van een steenen huis op de .... behoorende »aan ....

»Gelet op het advies van den wd. rooimeester »dato ....

»Heeft besloten:

»Den adressant te kennen te geven, dat tegen het »gedaan verzoek geene bedenkingen bestaan, mits zich »onderwerpende aan de thans bestaande of nader te »maken bepalingen, nopens het oprigten van huizen.

»Afschrift, enz."

Deze beschikking was geschreven op een zegel van *vier en twintig* gulden.

Nog kwam ons bij die gelegenheid in handen een certificaat van den wd. Rooimeester, waaruit bleek dat voor het rooijen van het door den maleijer *N N.* te bouwen steenen huis, moest worden betaald eene som van ƒ 12, zegge: *twaalf* gulden

Het zijn deze feiten, welke ons aanleiding gaven tot het stellen der vragen, die aan het hoofd van dit artikel zijn geplaatst, en waarop wij een antwoord zullen trachten te geven.

I.

Dat wij in de eerste der gestelde vragen alleen het tweede gedeelte van Staatsblad 1853, No. 58. noemden, heeft zijne goede reden. Het eerste gedeelte heeft toch alleen betrekking op de instructie voor de Rooimeesters te *Batavia*, *Samarang* en *Soerabaija*; het andere gedeelte brengt eene wijziging in de artikelen 28 en 29 der zegel ordonnantie van 1817 (Staatsblad No. 50), die over geheel *Nederlandsch Indie* werkt. Wij zullen het hier afschrijven:

»*Ten tweede*: Met alteratie van art. 28 en 29 der »zegel ordonnantie Staatsblad 1817, No. 50, te bepalen, dat verzoeken tot opbouw van huizen, door in»landers in kampongs, gelegen binnen de voorsteden [*]) »der hoofdplaatsen, kunnen worden geschreven op een »zegel van *eenen halven gulden*, en de vergunningen »daartoe op een zegel van *eenen gulden*."

De gewijzigde artikelen van de zegel ordonnantie hadden bepaald, dat het verzoek moest worden geschreven op een zegel van ƒ 2, en de toestemming op een zegel van ƒ 24.

Wij zullen bij de behandeling van de derde vraag gelegenheid hebben om te onderzoeken: of het te *Padang* noodig is toestemming te vragen en te verkrijgen tot het opbouwen van een huis? Thans zullen wij slechts daarop wijzen, dat het bepaalde bij het hierboven afgeschreven gedeelte van Staatsblad 1853, No. 58, geene uitzonderingen maakt, maar bepaaldelijk van toepassing is voor »hoofdplaatsen" waar inlanders huizen bouwen in »kampongs, gelegen in de voorsteden". Tot zulke »hoofdplaatsen" zal men *Padang* toch wel mogen rekenen. Vergissen wij ons hierin, dan heeft natuurlijk het tweede gedeelte van Staatsblad 1853, No. 58, met *Padang* niets te maken; maar dan vragen wij: waarom verleent men te *Padang* vergunningen tot het bouwen van huizen, geschreven op een zegel van ƒ 24, terwijl men op de andere établissementen van *Sumatra's Westkust* met zulke dure vergunningen geheel onbekend is?

Wat ons aangaat, wij vermeenen te mogen betwijfelen dat het de bedoeling zou zijn geweest, om van den inlander in het algemeen te vergen dat hij zulk eene groote som moet betalen alleen om vergunning te bekomen tot het bouwen van een huis. Wij gronden die meening vooral op het hooge bedrag van het zegel, waarop de vergunningen moeten worden geschreven, en dat geen onderscheid maakt tusschen paleizen en stulpen. Het kan, zoo denken wij, niet mogelijk zijn, dat het de bedoeling is, om eene even groote belasting te heffen van den rijken Europeaan of Chinees, die een prachtig huis bouwt als middel van geldbelegging, en van den eenvoudigen inlander, die eene nederige hut wil oprigten, waarin hij en zijn gezin eene schuilplaats kan vinden tegen de felle zonnestralen en den kouden regen!

II.

De tweede vraag wordt door eenigen toestemmend, door anderen ontkennend beantwoord. Wij behooren tot de laatsten.

---

dend en krijgt daar tevens eene ligte kromming, opdat het, als het uit de wonde gehaald wordt, des te doodelijker zij. James Bowie woonde aan de Red rivier, d. i. aan de Roode rivier in het toenmalige gebied van Louisiana, waar het zooals bekend is voor zeventig jaar nog tamelijk woest toeging, en leefde met een Mexicaanschen kreool, die meer van een duivel dan van een mensch had, in doodelijke vijandschap.

Hij was daarom bevreesd, door den laatsten heimelijk vermoord te zullen worden en legde zich niet te slapen, zonder van top tot teen gewapend te zijn. Intusschen begon het hem al zeer spoedig lastig te vallen, om nog langer zoo voort te leven en daarom nam hij het besluit, daaraan op de eene of andere wijze een einde te maken. Dientengevolge daagde hij zijn vijand op leven en dood uit, doch liet aan hem volgens echt ridderlijke wijs de keus der wapenen. Wat deed nu de woeste Mexicaan? Hij verklaarde alleen met het door Bowie uitgevondene mes te willen vechten, en wel moest ieder hunner geheel naakt en met geen ander wapen in de hand, dan het genoemde Bowie mes, door middel van een lang touw aan een stevigen paal vastgebonden worden, doch zóó, dat men het gebruik zijner handen en voeten vrij had en zich in een omtrek van tien passen bewegen kon, ten einde elkander te kunnen aanvallen. Ongetwijfeld dacht hij, dat James Bowie in dit voorstel geen genoegen zou nemen, doch hierin bedroog hij zich ten eenenmale, want de ridderlijke Amerikaan was terstond bereid, om op de hem voorgeslagene wijze te vechten. Er werd derhalve dag en uur bepaald, en ieder der beide duellanten bragt vijfentwintig vrienden mede, die daarvoor te zorgen hadden, dat alles eerlijk in zijn werk ging. Men sloeg nu op een afstand van tien passen twee palen zoo stevig in den grond, dat een man er die onmogelijk uit kon halen, trok vervolgens elk der beide kampioenen al zijne kleederen uit en bond ten slotte met een langen lederen riem den een aan dezen, den ander aan genen paal vast. Daarop gaf men hun de Bowie messen in de hand, en de onpartijdige kommandeerde: „Los!" Als woedende tijgers vielen zij nu elkander aan, en ieder zocht zijne tegenpartij het mes in het lijf te stooten. Doch zoo gemakkelijk ging de zaak niet, want zij waren beiden in de handtering van het door hen gekozen wapen bij uitstek bedreven, en dekten zich daarenboven met den linkerarm, als met een schild. Een langen tijd duurde het, voor dat er iets beslissends plaats had, en ofschoon beiden ligte wonden ontvangen hadden was er echter nog geen ernstige of doodelijk steek toegebragt. Eindelijk echter werd de Mexikaan woedend en joeg zijn mes diep in den linkerarm van James Bowie, zoodat hij hem spieren en aders tegelijk doorsneed, en nu hielden de meeste omstanders den Amerikaan voor verloren. Doch de zaak viel geheel omgekeerd uit en juist de doodelijk schijnende wonde was het, die hem redde. Hij had namelijk zulk eene vreeselijke magt over zich zelven, dat hij het door de sterke zamentrekking der spieren, waartusschen het mes van den Mexikaan doorgedrongen was, dezen onmogelijk maakte, zijn wapen terug te trekken, en nu stiet hij hem, die hierdoor weerloos was geworden, zijn eigen mes zoo diep in de borst, dat hij weldra doodelijk getroffen op den grond neerzeeg. Op deze wijze eindigde het eerste duel op Bowiemessen, en men kan zich nu ligt voorstellen, dat de ridderlijke Zuidenaars zich van deze nieuwe manier van vechten met geestdrift bedienden, zoodat zelfs nog heden ten dage dergelijke tweegevechten maar al te dikwijls voorkomen.

Is derhalve een duel op Rifles »dikwijls" en een duel op Bowie-messen »altijd" voor de eene of andere der beide partijen doodelijk, zoo moet nogtans de derde wijze van duelleren, die in Amerika in zwang is, »een moorden" genaamd worden.

[*Wordt Vervolgd.*]

Laat ons zien op welke gronden wordt beweerd dat er te *Padang* een Rooimeester is.

In 1823 werdt eene instructie gearresteerd voor den Rooimeester te *Batavia* [3]; die zelfde instructie werd later toepasselijk verklaard voor *Samarang* en *Soerabaija* [4], en nog later gedeeltelijk voor *Buitenzorg* [5]. Voor andere plaatsen heeft die toepasselijk verklaring *niet* plaats gehad, althans niet op zoodanige wijze dat dezelve wettelijk verbindende kracht heeft verkregen. Maar wat gebeurt er? In 1853 wordt eene nieuwe regeling gemaakt van de Waterstaatsdienst in *Nederlandsch Indie*; bij het betrekkelijk besluit [6]) is een staat gevoegd, welke als leiddraad moet worden gevolgd voor de verdeeling van het personeel, en in de kolom »*Aanmerkingen*" van dien staat wordt gezegd, dat de Ingenieurs en opzigters van den Waterstaat, op de plaatsen waar zij gevestigd zijn, ook de betrekking van Rooimeesters bekleeden, overeenkomstig de daarvoor bestaande of *nader vast te stellen* reglementen.

De beteekenis hiervan is ons zeer duidelijk. De aanteekening in de bovenbedoelde kolom »aanmerkingen" zegt niets anders, dan dat de eerstaanwezende Ingenieurs te *Batavia*, *Samarang* en *Soerabaija* daar Rooimeesters zijn, volgens de instructie van 1823 en de daarin gemaakte veranderingen. Eene andere uitlegging komt ons niet denkbaar voor Want wilde men zeggen, dat *alle* eerst aanwezende Ingenieurs ook Rooimeesters zijn, dan zou men ook moeten aannemen dat de meesten ook Rooimeesters *zonder instructie* zouden wezen! Immers — zoo even hebben wij het aangetoond — de instructie van 1823 is oorspronkelijk voor *Batavia* vastgesteld, en later voor *Samarang*, *Soerabaija* en, gedeeltelijk, *Buitenzorg* — maar voor geene andere plaatsen — toepasselijk verklaard!

Nogtans is de meer genoemde »aanteekening" de eenige grond voor hen die een toestemmend antwoord op de door ons gestelde vraag geven. Wij echter merken daaromtrent op, dat zulk eene aanteekening in de kolom »aanmerkingen" van eenen indeelingstaat onmogelijk de kracht kan hebben om de instructie voor den Rooimeester te *Batavia* toepasselijk te doen zijn en wettelijk verbindend te maken op andere dan de hiervoren genoemde plaatsen. Ware het anders, dan zouden wij hierin eene geheel nieuwe manier van wetgeving zien, die ons nog niet bekend was, en zeker niet voldoet aan de vormen, die voorgeschreven zijn bij het Regerings reglement van 1836 [7], bij de Algemeene bepalingen van Wetgeving voor *Nederlandsch Indie* [8], en het Regerings reglement van 1833 [9]). Men bedenke wel, dat de instructie voor den Rooimeester te *Batavia* van 1823, in menig opzigt inbreuk maakt op het regt van eigendom, zoo als dat bij het Burgerlijk Wetboek is omschreven, en dat bepalingen welke met dát Wetboek in strijd zijn, geene kracht van Wet kunnen bezitten, tenzij dezelven in den wettelijken vorm zijn afgekondigd [10]).

III.

Bij de behandeling van de derde vraag, kunnen wij kort zijn. —

Wij zijn van meening, dat ieder te *Padang* kan bouwen, zonder daartoe vooraf toestemming te hebben gevraagd en verkregen. De gronden voor die meening vinden wij in de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, dat ondersteld wordt bij iedereen bekend te wezen; waarom wij hier alleen de artikelen opgeven, die wij omtrent dit onderwerp hebben geraadpleegd. Het zijn de artikelen 570 en 571, 623, 633 en volgenden tot 632, 634 en 633, 674 en volgenden tot 684. Die artikelen regelen alles wat betrekking heeft op het bouwen van huizen en dergelijken; zij leggen verpligtingen op en bevatten zelfs verbodsbepalingen; maar nergens vindt men iets, waaruit zou volgen, dat men niet mag bouwen zonder vooraf verkregen vergunning. Zij nu, die in strijd handelen met de straks bedoelde regelen, verpligtingen en verbodsbepalingen, stellen zich blood aan eene civiele actie; maar dat is naar onze meening, dikwijls minder onaangenaam dan de soms lastige inmenging van policie beambten en Rooimeesters.

Wat meer is, er bestaat geen enkel voorschrift, dat het vragen en verkrijgen van vergunning tot het oprigten van *woonhuizen* verpligtend maakt. Zelfs de instructie voor den Rooimeester te *Batavia* zwijgt daarvan. Daarom houden wij het er voor, dat de bepalingen voorkomende in de meermalen genoemde artikelen 28 en 29 van de zegel ordonnantie alleenlijk doelen op huizen die men op Gouvernements gronden wenscht op te rigten.

C. B.

1) Wij schrijven over *zaken* en niet over *personen*. Daarom hebben wij dagteekeningen en namen onvermeld gelaten. Wij vertrouwen dat onze bescheidenheid zal worden nagevolgd. Eén zaak moeten wij echter vermelden: De beschikking dagteekent van na 1853 en van *vóór* 1862.

2) Men zal toch niet zeggen: »binnen de voorsteden" sluit »binnen de stad" uit? Doet men dat evenwel, dan vragen wij: waar eindigt de stad, waar beginnen de voorsteden te *Padang*?

3) Staatsblad 1825, No. 7.

4) Staatsblad 1829, No. 21.

5) Staatsblad 1831, No. 27.

6) Staatsblad 1853, No. 17.

7) Staatsblad 1836, No. 48.

8) Afgekondigd bij Staatsblad 1847, No. 23.

9) Staatsblad 1855, No. 2.

10) Is de instructie van 1823 voor *Padang* verbindend, dan zijn het ook de daarin gemaakte veranderingen en dus ook het eerste gedeelte van Staatsblad 1853, No. 56. Maar is dat waar, dan is het rooigeld den Maleijer *N. N.* met *acht* gulden te hoog aangerekend!

ALGEMEEN OVERZIGT.

(*Slot*.)

In de Mexicaansche aangelegenheden is sedert eene geheele verandering gekomen.

Men zal zich herinneren dat de conventie van Soledad, die door Frankrijks gevolmagtigden geteekend is, te gelijk met de gevolmagtigden van Engeland en Spanje, door de Fransche regering gedesavoueerd werd. Omtrent Engeland was men niet in het onzekere; men wist dat het die conventie goedkeurde; de Spaansche regering heeft sedert ook verklaard dat zij er hare goedkeuring aan gaf. Dit moest nu wel tot eene verbreking der alliantie leiden, en die alliantie is dan ook reeds verbroken. De Parijsche *Moniteur* heeft hierop eene correspondentie uit Havana openbaar gemaakt, die een verhaal geeft van de ontwikkeling der gebeurtenissen in Mexico. Uit die correspondentie blijkt dat Fransche gevolmagtigden niet alleen aan den generaal Almonte, die door toedoen der Fransche regering naar Mexico teruggekeerd was, eene groote bescherming hebben verleend, maar zich ook van zijne tegenwoordigheid wilden bedienen, om aan de zaken in Mexico eene wending te geven naar de inzigten van Frankrijk. Tegen de tusschenkomst nu van dezen generaal, die een Mexicaansch uitgewekene is, en waarvan de Engelsche en Spaansche gevolmagtigden niets goeds verwachtten, protesteerden de laatsten; zij vorderden zijne verwijdering en deden uitkomen dat zijne aanwezigheid en het doel dat Frankrijk zich hiermede voorstelde, geheel en al in strijd is met het tractaat van alliantie. De Fransche gevolmagtigden weigerden hem te laten vertrekken, en antwoordden, tot logenstraffing der geruchten die omtrent Frankrijks bedoelingen in omloop waren, dat het nimmer aan Mexico een monarchalen regeringsvorm zou opdringen, maar de Mexicanen geheel vrij zou laten in het kiezen van den regeringsvorm, die hun het doelmatigst voorkwam. Hierop verklaarden de Engelsche en Spaansche gevolmagtigden, dat zij, zich met de tusschenkomst van generaal Almonte in de Mexicaansche aangelegenheden niet kunnende vereenigen, zich genoopt vonden met hunne troepen uit de republiek te vertrekken. Alstoen hebben de Fransche gevolmagtigden eene nota aan den heer Doblado, minister van buitenlandsche zaken in Mexico, die ook de verwijdering van Almonte gevraagd had, doen toekomen, waarin zij zeggen aan die uitnoodiging niet te kunnen voldoen en tevens dat zij, ten gevolge der gewelddadigheden, die na de conventie van Soledad in Mexico plaats hadden, zich verpligt zien de Fransche troepen hunne vorige positien te doen hernemen, ten einde alzoo weer geheel vrij in hunne handelingen te zijn.

's Daags daarna bevatte de *Moniteur* eene nota, die tot regtvaardiging dienen moest van Frankrijks handelwijze in deze zaak. De overeenkomst tusschen de drie mogendheden stelde namelijk als voorwaarde vast, dat men trachten zou, langs den weg der onderhandelingen van den president Juarez vergoeding te bekomen voor de aangedane beleedigingen en voor de geschonden regten zijner onderdanen. De *Moniteur* nu zegt dat Juarez de conventie van Soledad geschonden heeft, doordien hij sedert zijne geweldenarijen voortzette, en dat Frankrijk om die reden alle onderhandelingen afgebroken heeft en zich op andere wijze regt zal verschaffen. Doch men begrijpt dat de Fransche regering zich daardoor volstrekt niet ontslagen kan achten van de *gemeenschappelijke* handeling, die het tractaat van alliantie voorschreef. Het is dus Frankrijk dat de alliantie verbroken heeft. Het doel trouwens dat het in Mexico beoogt en dat zoozeer indruischt tegen de regten van Engeland en Spanje, straalde in al zijne handelingen te duidelijk door, dan dat het langer de medewerking zijner bondgenooten kon verlangen.

Generaal Prim, de Spaansche gevolmagtigde, heeft overigens onbewimpeld in een brief, door de Engelsche bladen medegedeeld, Frankrijks bedoelingen in Mexico blootgelegd. De komst van generaal Almonte, zegt hij, heeft geen ander doel dan eene monarchie in Mexico te vestigen ten behoeve van den aartshertog Maximiliaan. Almonte en zijne aanhangers verklaren dit openlijk en tot zoo iets nu mag hij niet medewerken; het strijdt te zeer met het tractaat van alliantie om niet met zijne troepen terug te keeren. Hij zelf zou te Havana de nadere bevelen zijner regering afwachten. Dientengevolge heeft generaal Prim reeds een aanvang gemaakt met de wederinscheping zijner troepen, en ook dit gedrag is door het kabinet van Madrid goedgekeurd.

Frankrijk staat dus thans geïsoleerd in Mexico en hoogstwaarschijnlijk zal het nu met nadruk zijne plannen doorzetten, want het heeft de vijandelijkheden reeds hervat. Almonte heeft bereids eene proclamatie tot de Mexicanen uitgevaardigd, waarin hij hen oproept om zich aan zijne zijde te scharen en het bewind van Juarez omver te werpen. Het algemeen gevoelen is dat hij plan heeft zich voorloopig tot dictator te laten proclameren, om vervolgens, in overeenstemming met Frankrijk, de bevolking uitspraak te laten doen over den regeringsvorm, dien zij zich geven wil. Gelukt dit plan, dan zal het natuurlijk niet aan pressie van zijn kant en van Frankrijk ontbreken.

Er zijn er echter ook die van oordeel zijn, dat Frankrijks interventie in Mexico de keizerlijke regering in tal van moeijelijkheden kan wikkelen. Vooreerst omdat eene voortdurende bezetting noodig zal zijn, en het klimaat verderfelijk is voor de Europesche troepen; ten andere dewijl het land te uitgebreid is, om door eene bezetting op eenige punten de bevolking in bedwang te houden, en ten derde omdat het land zich uitmuntend leent tot een guerilla oorlog, waartoe Juarez de bevolking reeds heeft aangemaand. Een en ander doet sommigen denken, dat de Fransch regering zich nog wel bedenken zal, alvorens onberaden stappen te doen.

Wat nu het geschil tusschen Mexico, Engeland en Spanje aangaat, zoo heeft Juarez verklaard dat hij bereid is, hun alle billijke voldoening te geven.

Rotterdam, 7 Junij. Ons algemeen overzigt kan ditmaal beknopt zijn

Keizer Napoleon heeft eindelijk eene keus gedaan tusschen den generaal Goyon en den heer de Lavalette. De eerste is uit Rome teruggeroepen en de laatste reeds weder derwaarts vertrokken. De generaal wordt in zijne funktien vervangen door den generaal de Montebello.

Te gelijk is besloten, dat het garnizoen te Rome zal verminderd worden tot eene enkele divisie, uit drie brigades bestaande.

Wat is de ware beteekenis van beide deze keizerlijke besluiten? De vrienden van Italie leggen ze in hun voordeel uit en beschouwen ze als een grooten stap voorwaarts. Er zijn er echter ook, die er anders over denken en speciaal de vermindering van het garnizoen louter als maatregel van bezuiniging beschouwen. Het beteekent dan ook niets of er eenige duizend man Franschen meer of minder te Rome gelegerd zijn. Zoolang de Fransche vlag in de eeuwige stad wappert, zal geen Italiaansch soldaat de grenzen van den Pauselijken staat overschrijden Daartoe staat het jeugdige koningrijk al te zeer onder Fransch gezag.

Wat inzonderheid aanleiding geeft om te denken, dat vooreerst aan den status quo in Italie nog niet zoo spoedig een einde zal komen, is het streven van het ministerie te Turin om alles te vermijden wat tot verwikkelingen, 't zij met Frankrijk, 't zij met Oostenrijk aanleiding zou kunnen geven Uit een vorig nommer weet men, dat het bewind tot de ontdekking van eene expeditie van vrijwilligers op Oostenrijksch grondgebied (Tyrol) gekomen was en de belhamels daarvan onmiddelijk in hechtenis had laten nemen. Men had gedacht, dat de zaak daarmede zou afgeloopen zijn. Dit is echter het geval niet geweest. Het ministerie heeft onmiddelijk de strengste maatregelen genomen, om dergelijke expeditien onmogelijk te maken en zelfs eene wet op de vereenigingen en vergaderingen bij de kamer ingediend, krachtens welke de regering het regt heeft iedere politieke vereeniging te ontbinden, zoodra zij het raadzaam acht; een maatregel, die duidelijk bewijst, dat Ratazzi meer dan men aanvankelijk dacht, aan den leiband van Frankrijk loopt, en die alleen verschoonbaar is, als men de overtuiging bij hem veronderstelt, dat voorloopig alles *moet* blijven zoo als het is.

Te Rome wemelt het op dit oogenblik van bisschoppen en andere priesters uit alle oorden van Europa. Er zijn allerlei geruchten in omloop nopens hetgeen daar beraamd wordt, om eene eklatante demonstratie in het belang van het wereldlijk gezag te doen. Tot dusverre is daaromtrent nog niets met eenige zekerheid bekend; maar *dat* er iets in dien geest gebeuren zal, is zeer waarschijnlijk en niemand twijfelt dan ook, of de kanonisatie der Japansche martelaren is alleen tot voorwendsel gebezigd, om in dit voor de kerk zoo kritiek tijdsgewricht eene talrijke geestelijkheid te Rome te vereenigen.

In Mexiko worden de Fransche wapenen bijzonder door het geluk begunstigd; althans zoo men op de Fransche berigten af mag gaan. Daaruit blijkt namelijk dat de voorhoede van hun leger nauwelijks eenige uren van de hoofdstad staat, en dat er zich eene algemeene beweging tegen Juarez openbaart. Naar men ons uit Parijs schrijft, is men daar zoo zeker van eerstdaags de tijding van de verovering der hoofdstad te zullen ontvangen, dat reeds order is gezonden naar het Hôtel des Invalides, om alles voor de salvo's van het geschut gereed te maken. Wat Frankrijk beweegt, zooveel manschappen en geld voor deze expeditie op te offeren, is voor alsnog een raadsel. Denkelijk echter zal daarover, zoowel als over de houding van de beide andere mogendheden, eerstdaags eenig licht verspreid worden, want de Spaansche regering heeft aan de Cortes een aantal diplomatieke stukken betreffende die zaak overgelegd. De Fransche regering zal hetzelfde doen in de wetgevende vergadering.

De kommissie uit de wetgevende vergadering van Frankrijk, belast met het onderzoek der staatsbegrooting voor het dienstjaar 1863, heeft eindelijk haar rapport gereed en zal het eerstdaags uitbrengen. De kommissie heeft onderscheiden bezuinigingen, ten gezamenlijken bedrage van omstreeks 36 millioen francs, van het gouvernement verworven, ten gevolge waarvan de door den minister van finantien voorgedragen verhooging van den zout accijns onnoodig is geworden; maar het is haar niet gelukt de regering te bewegen tot eene zoo belangrijke inkrimping der landmagt, als zij had gewenscht. De keizer heeft onlangs bewilligd dat de effective sterkte van het staande leger, welke in het vorige jaar 465.000 man bedroeg en thans 443.000 man is, in 1863 tot 400.000 man en 83,000 paarden zal worden verminderd. De kommissie achtte de sterkte van 400,000 man nog te groot voor vredestijd; maar de keizer heeft bepaaldelijk verklaard nooit en in geen geval beneden dat cijfer te willen gaan.

In Engeland dommelt de politiek en geeft slechts nu en dan eenig teeken van leven. Zoo was b. v. de zitting van het Lagerhuis op 3 dezer belangrijk, omdat de regering daarin eene schitterende zegepraal op de oppositie behaalde, bij gelegenheid van diskussien over eene motie van den heer Stansfeld, betreffende het tegenwoordige hooge cijfer der uitgaven. Bij deze gelegenheid bleek ten duidelijkste dat de oppositie niet tegen lord Palmerston opgewassen is.

De Oostenrijksche regering heeft dezer dagen zeer belangrijke mededeelingen betreffende de Italiaansche aangelegenheden aan de finantiele kommissie van den rijksraad gedaan. De meerderheid der leden had hare verwondering betuigd, dat het cijfer der begrooting voor oorlog zoo buitengewoon hoog werd voorgedragen, ondanks de vermindering, onlangs toegezegd. Graaf Rechberg heeft nu op die bedenking geantwoord, dat de gebeurtenissen, op de grenzen voorgevallen, inmiddels vermindering van legermagt onraadzaam maakten. Hij liet er evenwel op volgen, dat de Oostenrijksche regering zich langs diplomatieken weg met eene regeling der Italiaansche zaken bezig hield; dat er grond was op een goeden uitslag te hopen; dat de kwestie thans in een tijdperk van krisis verkeerde, en men derhalve binnen kort met zekerheid zou kunnen weten, of het gevaar van een oorlog in Italie voor langen tijd geweken was, zoodat men alsdan aan eene vermindering van het budget voor oorlog, op groote schaal, zou kunnen denken.

Men zou dus uit deze mededeeling moeten opmaken, dat men, hoe dan ook, spoedig eene oplossing van de krisis, waarin Italie thans verkeert, mag verwachten, en wel langs diplomatieken weg.

Mogelijk — maar niet waarschijnlijk.

In het Zwitsersche kanton Genève heeft eene volksstemming plaats gehad over de herziening der konstitutie van 1847. Van de 6196 opgekomen kiezers stemden 1078 voor het behoud der bestaande staatsregeling, 5118 voor eene wijziging, te bewerkstelligen door eene konstituante, die onmiddelijk na Pinksteren zal benoemd worden.

Uit eene depêche uit Kassel, onder de laatste berigten van een vorig nommer medegedeeld, heeft men kunnen zien, dat de keurvorst van Hessen tot de herstelling der konstitutie van 1831 besloten heeft. Hij heeft dit echter niet gedaan op aandrang van Pruissen, maar alleen om gevolg te geven aan het besluit des bondsdags. Later heeft hij echter goedgevonden ook zijn ministerie te ontslaan, dat echter aan het bewind blijft, tot dat een nieuw kabinet zal zijn zamengesteld. Het schijnt echter, dat de keurvorst daar geen haast mede zal maken; men hoort althans niets daarvan; en bovendien — de algemeene opinie in Keurhessen is, dat het nieuwe ministerie niet vrijzinniger zal zijn dan het oude. Op eene herstelling der konstitutie van 1831 in den geest zooals men die hoopte, is dus vooreerst niet te denken. Zoodra de demissie van het Hessische ministerie bekend werd, verklaarde de Pruissische *Sternzeitung*, dat nu voor Pruis

en voorshands geen reden tot interventie bestond. Graaf Bernstorff wil van de kieswet van 1819 niets weten; die is hem te demokratisch en toch — op die kieswet komt het bevenal aan. De arme Hessen zullen dus waarschijnlijk door de Pruissische tusschenkomst weinig gewonnen hebben, en het kabinet van Berlijn, hinkende op twee gedachten, zoo als altijd, heeft zich dan alweder voor geheel Europa gekompromitteerd. Overigens valt nog te melden, dat de president van den Pruissischen ministerraad, prins von Hohenlohe, wegens ongesteldheid Berlijn heeft verlaten en dat de heer von der Heydt het Presidium *ad interim* waarneemt. Het ministerie is na de opening van de kamer eens daarvoor verschenen, maar alles behalve met geluk. Er moest namelijk geantwoord worden op een aantal interpellatien betreffende de ministerieele cirkulares bij gelegenheid van de verkiezingen. In plaats nu van hun standpunt te handhaven, verscholen de ministers zich achter het voorwendsel van misverstand en dwaling en dat wel zoo ellendig, dat de geringe achting, welke het kabinet genoot, nu geheel voor minachting heeft plaats gemaakt. Den 4den dezer zijn de diskussien in de kamer over een adres van antwoord begonnen. Omtrent een eerste ontwerp is men het in de kommissie niet eens kunnen worden, zoodat nu een tweede, dat van de meer geavanceerde partij, in beraadslaging is gekomen. Een derde ontwerpadres is door den heer von Vincke c. s. voorgesteld. Dit ontwerp is meer dan de beide andere een weerklank van de troonrede. In de eerste zitting van de kamer werd met groote meerderheid besloten, dat er een adres moest aangeboden worden. Bij die gelegenheid protesteerde de minister von der Heydt tegen den geest van wantrouwen, die in het adres doorschemert betreffende de bedoelingen van de regering, wier programma, zeide hij, is: trouw aan de konstitutie en vrijzinnige, maar bezadigde ontwikkeling van de grondwet.

Het is echter te denken, dat die verklaring niet genoegzaam zijn zal, om den heer von der Heydt het vertrouwen der kamer te bezorgen.

Sedert eenige dagen is de nieuwe Pruissische gezant te Parijs, de heer von Bismarck Schönhausen aldaar aangekomen. Wij stippen dit alleen aan om er bij te voegen, dat zijne komst gezegd wordt in verband te staan met het plan tot een drievoudig verbond tusschen Frankrijk, Pruissen en Rusland, waarvan men zich voor Italie goede gevolgen voorspelt. Daarentegen meent men eene toenadering tusschen Oostenrijk en Engeland op te merken. Of dit gerucht onder de velen behoort, die dagelijks men weet niet hoe, ontstaan om morgen weder vergeten te worden, dan wel of er iets van aan is, zal de tijd leeren.

De Zweedschen rijksdag is tegen 15 October dezes jaars bijeengeroepen. Zooals men weet, wordt iedere rijksdag voor een tijdperk van drie jaren benoemd; de laatste kwam voor het eerst den 15 October 1859 bijeen. Men verwacht, dat de regering in den loop van de nieuwe zitting met onderscheidene gewigtige hervormingen zal optreden.

Polen heeft een nieuwen landvoogd gekregen in den persoon van den grootvorst Konstantijn, broeder des keizers. Daar hij liberale gevoelens aankleeft, kan men die keuze niet anders dan toejuichen, en hetgeen aan zijne benoeming een nog gunstiger karakter bijzet, is dat de markies Wielapolski hem *ad latus* toegevoegd is.

Den 17den Mei zijn de Grieksche kamers in naam van den koning door den president van den ministerraad geopend. De minister heeft bij die gelegenheid onderscheidene liberale instellingen aangekondigd. Of de regering daardoor meer populair zal worden, is, na al wat er in den laatsten tijd gebeurd is, te betwijfelen. Het ministerie heeft al twee malen om zijne demissie verzocht, doch vergeefs; de koning wil de tegenwoordige ministers behouden; zeker als hij is, dat hij bij hunne aftreding de ultra-liberalen in de armen zal moeten vallen.

Hoewel de Montenegrijnen den opstand onder des sultans onderdanen in de aangrenzende Herzegowina ondersteunden, heeft de Porte echter uit ontzag voor Montenegro's hooge beschermers dat land lang verschoond; maar eindelijk heeft zij hare troepen het grondgebied van den vorst van Montenegro doen binnendringen. Te Konstantinopel werd verzekerd, dat dit besluit door de Porte was genomen op aansporing van Engeland en Oostenrijk, maar van Rusland en Frankrijks zijde ontraden was.

Dit gerucht, hetwelk nieuwe oneenigheden tusschen de Europesche mogendheden betreffende het Oostersche vraagstuk doet vreezen, wordt zoo veel Engeland betreft, eenigermate bevestigd door een hoofdartikel van de Londensche *Morning Post*. Daarin wordt het besluit des sultans, om zijne troepen in Montenegro te zenden en den oorlog in die landstreek met kracht en spoed tot een goed einde te brengen, toegejuicht en geprezen. Naar de meening van dat orgaan der Engelsche ministers had de Porte reeds lang aan de drieste aanmatigingen der Montenegrijnen, welke het als onderdanen van Turkije beschouwt, een einde behooren te maken, en vernederde zij zich zelve door zich daarvan door knipperijen van buitenlandsche diplomaten te laten weerhouden. Verder zegt de *Post*, dat de Montenegrijnen op ondersteuning van Frankrijk en Rusland rekenen, en dat deze verwachting steunt op de van die mogendheden ontvangen blijken van toegenegenheid, doch waarschijnlijk eenigermate overdreven is.

Alle tijdingen uit New York komen overeen, dat het met de Zuidelijken van dag tot dag meer achteruit gaat. Intusschen bestaat er vrees, dat zij nog lang een wanhopigen weerstand zullen bieden.

NEDERLAND.

Amsterdam, 7 Mei. Naar men ons mededeelt, zou keizer Napoleon besloten hebben, op het einde der maand Junij op het Loo een tegenbezoek te brengen aan Z. M. den Koning. Of de keizer ook in de residentie zou komen, moet nog niet beslist zijn.

— Z. M. heeft op verzoek van den heer J. D. Fransen van de Putte en drie anderen te Rotterdam bewilliging verleend tot oprigting der naamlooze vennootschap de *Nederlandsch Indische Katoen-maatschappij* vermeld, onder uitdrukkelijke bepaling evenwel, dat de tegenwoordige bewilliging zich niet verder zal uitstrekken dan tot het moederland, terwijl de belanghebbenden, om de bedoelde statuten ook in Nederlandsch-Indie van kracht te doen zijn, zich zullen moeten wenden tot den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie, ter verkrijging van diens bewilliging.

— Er worden aanzienlijke toebereidselen gemaakt, om het Japansche gezantschap, dat zich thans nog te Londen bevindt en het voornemen heeft eerlang ons land te bezoeken, met waardigheid te ontvangen.

Deze kommissie is reeds naar Londen vertrokken om het gezantschap af te halen en hen met Z. M. oorlogsstoomkorvet *Ardjoeno* herwaarts te geleiden.

Na te Hellevoetsluis te zijn gekomplimenteerd zullen de Japannezen met Z. M. stoomjagt *de Leeuw* te Rotterdam gebragt en aldaar ontvangen worden door den kommissaris des konings in Zuid Holland en daar kortelijk vertoeven.

Van Rotterdam zal het gezantschap naar 's Hage vertrekken met een extra spoortrein, en aldaar aan het station afgewacht worden door den militairen gouverneur en den burgemeester; het gezantschap zal daarna naar het hotel *de Bellevue* rijden, vergezeld van een detachement kavalerie. Gedurende het verblijf van het gezantschap in het *Hotel Bellevue* zullen aldaar twee schildwachten staan.

— Men verneemt dat Z. M. heeft bepaald, dat het kamp te Milligen van 9 Augustus tot 2 September van dit jaar zal betrokken worden door twaalf bataillons infanterie van de verschillende regementen (zullende het reg. grenadiers en jagers dit jaar geen deel aan het kamp nemen; voorts acht eskadrons kavallerie van de vijf regementen dragonders en twee batterijen van het reg. veld. en eene batterij van het reg. artillerie. Het bevel over die gekampeerde troepen is opgedragen aan Z. K. H. den prins van Oranje, inspekteur van het wapen der kavallerie, en als brigade kommandanten zijn daarvoor bestemd de heeren generaals majoor van Mulken, Wilbrenninck en Happé, bevelhebbers der 4e, 3e en 6e militaire afdeelingen.

Aan de predikanten en R. K. geestelijken die tot het waarnemen van de godsdienstoeningen in de legerplaats worden bescheiden, zal voor elke dienst, welke door hen wordt waargenomen, ter bestrijding van alle kosten, eene som van *f* 30 worden te goed gedaan.

Z. M. heeft wijders bepaald, dat ter vervanging van de kompagnie vivres voor de troepen, welke dit jaar in de legerplaatsen te Milligen, Zeist en de legerplaats te Waalsdorp zullen kamperen, de navolgende toelagen per dag zullen genoten worden: door een luitenant-generaal *f* 7.50; door een generaal majoor *f* 3.50; door een kolonel *f* 3.75; door een luitenant kolonel of majoor *f* 1.85; door een kapitein *f* 1.30; door een 1sten of 2den luitenant *f* 1.30; en de soldij van onder officieren en militairen van minderen graad worden verhoogd met tien cents per dag.

— Het admissie examen van jongelieden die aan de koninklijke akademie te Delft wenschen te worden toegelaten, zal aanvangen op Dingsdag den 10den Junij aanstaande; 71 kandidaten hebben zich tot het afleggen van dat examen aangemeld; ten vorigen jare hebben zich tot dezelfde einde 72 kandidaten aangegeven.

ENGELAND.

De lord-mayor heeft den 21sten April in Mansion House een banket gegeven aan een groot aantal zijner vrienden, waaronder velen tot de officieele wereld behooren. De zaal, waarin het banket gegeven werd, was rijk versierd; de kandelabres op de tafel waren van massief goud, even als een groot gedeelte van het vaatwerk.

De lord mayor bragt het eerst een toast uit op de koningin. hij gaf de hoop te kennen dat de Voorzienigheid haar nog eene lange reeks van jaren moge sparen en haar de krachten schenken om met dezelfde wijsheid, die tot dus verre haar geleid had in het besturen van het rijk, zich aan die moeijelijke taak te kunnen wijden. Vervolgens stelde de lord-mayor een toast in op den prins van Wallis, op het leger, op de marine en op de vrijwilligers.

Sir J. Burgoyne, in antwoord op den toast op het leger uitgebragt, bestreed het verwijt dat der regering menigmaal gedaan is, als ging zij bij de verdediging des lands met overdrijving te werk, door de uitgaven te hoog op te voeren.

»Wij zijn", zeide hij o. a. »wel is waar met de geheele wereld in vrede, en onze naburen koesteren de meest vriendschappelijke gevoelens jegens ons. Wij hebben geen regt hunne opregtheid in twijfel trekken; maar wanneer wij zien dat zij van top tot teen zijn gewapend, en weten dat de door hen gemaakte schikkingen van dien aard zijn, dat ze vooral strekken kunnen tegen ons land; wanneer wij tevens weten dat de omstandigheden, gevoelens en personen spoedig kunnen veranderen, dan zou het onvoorzigtig van ons wezen om met de armen over elkander te blijven staan en al vertrouwende op de goede gevoelen onzer naburen, zonder verdediging te blijven. [*Hoort, hoort!*]

»Engeland wenscht den vrede, andere natien daarentegen zoeken roem. Dit zijn verschillende rigtingen; maar indien andere natien roem zoeken, laten wij dan zorgen dat het niet ten onzen koste zal zijn [*toejuichingen*] en laten wij geen ruimte laten voor de onderstelling, dat het grootste land der wereld zich niet zou kunnen verschaffen hetgeen noodzakelijk is voor zijne veiligheid en tot handhaving van zijn bestaan als onafhankelijke natie." [*Hoort, hoort!*]

— Uit eene voorlezing, door kapitein Winden te Londen gehouden, blijkt, dat eene oorlogs galei van de ridders der Johanniter orde reeds vóór 300 jaren met een looden pantser was bekleed. Dit vaartuig werd in 1530 te Nizza gebouwd en behoorde tot het eskader, dat keizer Karel V naar Tunis zond, om Muley Hassan weder op den troon te zetten. De beroemde Andreas Doria voerde die expeditie aan en Tunis werd, na eene korte belegering, stormenderhand ingenomen, tot welke verovering de gepantserde galei *Santa Anna* veel nut deed. Zij voerde zes enterbruggen, veel geschut en was bemand met 300 koppen. Aan boord was eene ruime kapel, kruidkamer, een salon en een bakkerij die alle dagen versch brood leverde. De pantsering was met koperen nagels aan de wanden van het schip geklonken en de kronijkschrijver Bozio schrijft het uitsluitend aan het pantseren toe, dat het vaartuig onbeschadigd uit elk gevecht terug kwam.

— De *Times* bevat den volgenden brief van Garibaldi: »Treskore, 13 Mei 1862. — Mijnheer! — Ik weet, dat Italiaansche wapens in Turksche handen zijn gevallen. Mij wordt verzekerd dat het transport dier wapens werd geeskorteerd door Engelsche schepen van Galatz tot de plaats, waar zij aan de Turksche regering werden overgeleverd, die, naar men zegt, geneigd is ze terug te geven, bijaldien het Britsche gouvernement daartegen geene bezwaren heeft. Het grootmoedige en vrije Engeland kan zekerlijk niet gedoogen, dat zijne regering de oorzaak zou zijn, dat die wapens langer in het bezit der Turken blijven. Ik doe derhalve een beroep op uw billijkheidsgevoel en uwe hoffelijkheid, om dezen brief openbaar te maken, opdat daardoor eene interpellatie in het parlement worde uitgelokt. Ik betuig u bij voorbaat mijn dank voor uwe bereidwilligheid.

G. Garibaldi"

CHINA.

In het Zuidwestelijk gedeelte der Provincien Canton is een nieuw onweder losgebarsten, alsof het Hemelsche rijk nog niet genoeg inwendig wordt verscheurd! Behalve de reeds lang staande Taiping omwenteling is er een andere opstand ontstaan, die, hoewel niet op zulk een groote schaal, echter ernstige gevolgen na zich kan slepen. De Hakkas zijn ten getale van eenige duizenden sedert eenige maanden in verzet gekomen, en alle pogingen der overheid om die beweging te onderdrukken zijn te vergeefs geweest. Lange jaren van wanbestuur schijnen dit volk tot wanhoop gebragt te hebben. De Hakka's of »vreemdelingen« zijn nakomelingen van vroegere emigranten uit andere provincien, en zijn thans uit vier of vijf distrikten te zamen gekomen, om de Poenties of grondbezitters met geweld te noodzaken, hun de landerijen te hergeven, die zij sedert onheugelijke tijden in leen hadden bezeten, en welke hun onlangs schijnen ontnomen te zijn. In dezen strijd worden van beide zijden de afschuwelijkste wreedheden bedreven, en wapenen worden uit Hongkong overvloedig verstrekt.

(*Overland China mail*)

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer de Redacteur!

Door de plaatsing van onderstaand stukje, zult UEd. zeer verpligten,

UEd. Dw. Dienaar,
X.

O tempora, O mores!

Men zegt dat aan een der schoonste en druk bezochtste wegen dezer plaats een huis wordt daargesteld welks bestemming met het oog op de daartoe gekozene standplaats, voor de zedelijkheid van *Padangsch* ingezetenen voorzeker en te regt een steen des aanstoots moet genoemd worden.

Men vergete daarbij dan toch vooral niet, het volgende opschrift:

»*Hier onderwijst men de Jeugd*,"

tot motto te bezigen.

Indien het »*on dit*" wezenlijk waar is, waarom dan daarvoor geene geisoleerde plaats aangewezen?

Het zal wel overbodig zijn, op de gevolgen van zulk eene slecht genomene keuze hier nog te moeten wijzen. — Zij kunnen niet anders dan van zeer walgelijken aard zijn!

Is het nu hier nog noodig den wensch te uiten dat het aangevangen werk gestaakt, dan wel daaraan eene andere bestemming moge worden gegeven?

Ik geloof duidelijk genoeg gesproken te hebben en mij ter zake zonder aanmatiging te mogen noemen, »de tolk der gevoelens van het *Padangsch* publiek."

Vertrokken Passagiers.

Per Ned. Ind. schoener *Christiana*, gezagvoerder Si Bandjar, de heer C. H. Krijgsman, 2 kinderen van den heer Delezer en 1 kind van den heer Horn, naar Natal.

Per Ned. Ind. schoener *Charles*, gezagvoerder Si Kaap, de maj. der artillerie, Doorman, 4 Eur. en 14 Inl. militairen en de juragan van Kruisboot N°. 19, Mohamad Alie, naar Sibogha.

HANDELSBERIGTEN.

AAN- en UITVOER te Padang van den 29 Julij tot en met den 7 Aug. 1862.

Aanvoer.

Van Batavia, per Ned. bark *Celeritas*, gezagv. *G. A. Wagner*.

100 kisten madera, 10 kisten Chin. koffers, 16 kisten glaswerk, 4 vaten koperdraad, 5 kisten wit katoen, 5 kisten chit en, 15 kisten spiegels, 9 kisten kat. goederen, 19 kisten manufacturen, 1 kist pennen, 1 kist slendangs, 12 kisten manufacturen, 15 kisten madapollams, 1 kist crienolines, 4 kisten vilten, *van Oversee & Co.* 1757 staven ijzer, 160 kisten callicots, 26 kisten shirtings, 100 kisten madapollams, *Purvis & Co.* 1 kist modewaren, 1 kist spiegels, 1 kist blikwerk, 2 kisten speelgoed, 6 kisten gedr. vruchten, 5 kisten gember, 2 vaten hammen, 10 kistjes kaarsen, 1 kist speelkaarten, 4 kisten parfumerien, 11 kisten Jap. lakwerk, 7 kisten glaswerk, 8 kisten aardewerk, 1 kist handschoenen 6 kisten kramerijen en ijzerwerk, 7600 pees koffijzakken, *Hummler & Co.* 20 kisten sardijntjes, *H. van Rijckevorsel & Co.* 1250 pees Holl. goenizakken, *order*. 4000 pees Eur. zakken, *order*. 1000 pees Holl. zakken, *Paine, Stricker & Co.*

Van Samarang, per het Ned. Ind. schip *Hood Hood*, gezagv. *Said Awal bin Abdulla bin Sahap*

2282 stuks balken, *Gouvernement*. 25 kattjes poedersuiker. 20 kattjes kandijsuiker, 18 1/2 codies Java geverft japin, 1 corg. golodokder, 1 1/2 codies stalhalsters, 2200 pees Java sigaren, *Alijdroes*.

SCHEEPSBERIGTEN.

AANGEKOMEN Schepen te *Padang*.

Datum.	Vlag.	Soort	Nam d. Schepen.	Gezagv.	Van	Datum.	Agenten.
Aug. 6	N. I.	Bark	Fathol Kamar	Said Abd	Pulo Nias		
» 6	»	»	Alla Halgar	Sech Salm.	Idem.		
» 7	Ned	»	Celeritas	Wagner	Batavia.		
» 7	N. I.	Schip	Hood Hood	Said Awal	Samar.		

Nog buiten aangek. de N. I. bark *Samaal*, kapt. *E. Oort*, van Aljer Bengles.

VERTROKKEN Schepen van *Padang*.

Datum.	Vlag.	Soort.	Nam. d. Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Aug. 6	N. I.	schoen.	Pading	Lim Thie	Poeloe Pinang
» 7	Z. M.	korvet	Pallas	kt. lt. t/z. J. van Gogh	kust om de Z.

TER REEDE LIGGENDE Schepen te *Padang*.

Vlag.	Soort.	Nam d. Schip.	Gezagvoerder.	Bestemming.	Agenten.
Ned.	bark	Corigene	Recker, gg.	Nederland	Paine, Stricker & Co.
»	»	Tilas	G. A. Wagner	»	Idem.
N. I.	»	Fathol Kamar	Said Abdulla		
»	»	Alla Halgar	Sech Salman		
»	schip	Hood Hood	Said Awal		

*** Van elk artikel in dit nom mer voorkomende, en niet door anderen onteekend, stellen zich voor de wet als schrijvers bekend *de uitgevers*.

Gedrukt bij VAN ZADELHOFF & FABRITIUS.